

[Else-Merete Ross.]

skab om og adgang til præventive midler, så vi kunne nå dertil, at et uønsket barn nærmest blev betragtet som en kriminel handling, for nu at sætte det lovlig meget på spidsen.

Mit ønskemål er så få aborter som overhovedet muligt. For at nå det mål må man også ville midlerne, nemlig oplysning om og adgang til de præventive midler, som passer bedst for de pågældende på de forskellige alderstrin.

I det radikale venstre er vi som sagt af forskellig opfattelse angående lovforslaget, men vi er enige om, at det ikke har nogen mening at fremsætte et lovforslag så sent i samlingen, og at det er omsonst at begynde et udvalgsarbejde i de få dage, der er tilbage af denne samling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Per Dich): Jeg skal takke for den modtagelse, der blev lovforslaget til del i hvert fald fra hr. Falk Hansen og fru Else-Merete Ross.

Justitsministeren talte om den pause i SF's initiativ på dette område, der har været i de sidste 2½ år. Den skyldes erkendelsen af, at vi måtte se, hvorledes den lov virkede, som man vedtog i 1970. Det viste sig desværre, at den virkede nøjagtig sådan, som vi og en lang række specialister på området havde forudset. Det er en viden, man allerede på nuværende tidspunkt kan have — jeg skal senere komme ind på det — og vi mener derfor ikke, der er nogen grund til yderligere udskydelse af forhandlingerne om en ny lov.

Jeg vil takke hr. Falk Hansen for hans indlæg, som jeg i alt væsentligt er helt enig i, men også hr. Falk Hansen er inde på betragtninger om, at det må være rimeligt at afvente rapporten fra ankenævnet. Hr. Falk Hansen, som jeg har diskuteret sagen med før, ved jo også, at man allerede nu alene geografisk kan konstatere, at den nuværende lov ikke kan administreres, at der er alt for store forskelle fra landsdel til landsdel.

I øvrigt er jeg helt enig med hr. Falk Hansen i hans betragtninger om det ønskelige eller ikke ønskelige i en folkeafstemning om denne sag, og jeg er også enig i de betragtninger, hr. Henry Christensen, hvis parti ganske vist dengang var i regeringspo-

sition, fremsatte i 1970 om, hvornår man skal anvende folkeafstemningsprincippet, og hvornår der er tale om misbrug, hvornår folketingets medlemmer må vedkende sig deres ansvar for en afgørelse. Hr. Henry Christensen understregede i sin tale i 1970, at kravet om en folkeafstemning i virkeligheden er det samme som et krav om forkastelse af den lov, man ønsker til folkeafstemning. Når derfor også de medlemmer af det konservative folkepartis og af venstres gruppe, som er tilhængere af et forslag om fri abort, går ind for, at der skal afholdes folkeafstemning, kan jeg ikke se det som andet end et forsøg på at skyde ansvaret fra sig, medmindre man vil være så uvenlig som en af de faste kommentatorer ved B. T. fru Rigmor Jessen, som skriver, at det er det rene hykleri.

Men tilbage bliver altså, at man fra disse to partiers side ønsker denne afgørelse lagt ud til en folkeafstemning. Det bekymrer mig i øvrigt ikke, idet jeg er helt sikker på, at der vil være et endog betydeligt flertal i befolkningen for den eneste fornuftige løsning af dette problem. Den sidst foretagne undersøgelse, der blev foretaget af dagbladet B. T., viser, at 58 pct. af de adspurgte går ind for en lov om fri adgang til svangerskabsafbrydelse.

Hr. Thestrup var inde på de betænkeligheder, som det udvalg, der i sin tid afgav den betænkning, som var grundlag for den nugældende lov, har været inde på, og nævnte som punkt 3, at man mente, der var en fare for en stigning i det samlede antal af legale og illegale aborter. Det er en betragtning, som jeg ikke rigtig forstår.

For det første vil der næppe være nogen større sandsynlighed for, at antallet af illegale aborter vil stige. Tværtimod. Når de pågældende kvinder har adgang til at få legal svangerskabsafbrydelse, kan jeg ikke forestille mig, at man søger det, der populært kaldes cykelsmedløsningen. De erfaringer, man har gjort i England, hvor man i virkeligheden har haft ret til fri svangerskabsafbrydelse siden 1967, viser da også, at selv om der var en vis stigning i den første periode, har tallet senere holdt sig konstant, idet man nærmest må regne med, at der er en fast procentdel af kvinderne, som vil søge abort. Herhjemme regner specialisterne i øjeblikket med, at vi har et antal på mellem